

**Rakkaat ylioppilaat, muu juhlaväki!**

Tänään on Vappu, työn ja kevään juhla, rappion karnevaali. Enemmän tai vähemmän koko Suomi, opiskelijat ensimmäisinä, ottavat kaiken irti tästä päivästä ja elävät luvalla huonoa, vastuutonta elämää yhden päivän, jotkut pidempäänkin.

Tässä maassa tunnutaan olevan sitä mieltä, että opiskelijat ovat rappiolla enemmänkin kuin yhden päivän. Pitkään valmistumisaikaan on syynä se, että opiskelijaelämä on niin mukavaa. Opintotukea saa vastikkeettomasti, sillä elää leveästi ja opiskelijalla on varaa roikkua yliopistolla vuosikautia. Ruhtinaallisen opintotuen ylijäämä kannetaan lähikuppilaan tai muuhun turhuuteen, ei valmistuta ajoissa eikä näin olla hyödyksi yhteiskunnalle.

Opiskelijoiden lisäksi taiteilijat ovat sellainen ihmisryhmä, jonka mielletään elävän joutilaassa kaaoksessa, useimmiten jonkun muun rahoilla. Tässä yhtälössä me taideopiskelijat edustamme jo kaksinkertaisesti kaikkea, mikä hidastaa yhteiskunnan kehitystä ja vaurastumista ja vie turhaan siltä resursseja.

Sitten kun kuohuviiniverho silmiltänne häipyä, ottakaa silmä käteen ja katsokaa: jos haluatte, näette, mitä tapahtuu. Joka päivä Taideyliopiston opiskelija käyttää tuntikausia tullakseen paremmaksi taidemaalariksi, soittajaksi, tanssijaksi, tulkitsijaksi. Joka päivä opiskelijat käyttävät kaiken energiansa siihen, että maailmassa olisi parempaa taidetta. Sillä taiteen avulla lyhennetään mielenterveyspalveluiden jonoja, sen avulla pidennetään mummojen elinikää ja annetaan muiden hylkäämälle teinille uusi elämä. Taide pakottaa kohtaamaan taiteilijan itsensä sekä ympäröivän maailman; siihen voi purkaa turhautumisensa, sen avulla voi tunnustaa rakkautensa, saada tunnottoman tuntemaan ja avata silmät sellaiselle, jota ei muuten olisi nähnyt.

Taiteella on itseisarvo, mutta myös arvo yhteiskunnan hyvinvoinnin edistäjänä. Muistakaa se, kun päätätte, ketä koulutetaan ja kuinka paljon. Muistakaa se, kun päätätte, montako viikkotuntia taidekasvatusta alakoulussa pitää olla.

Joka päivä Taideyliopiston opiskelija käyttää ja luo välineitä, joilla ihmiset voivat kohdata itseään ja toisiaan. Liian usein se tapahtuu jaksamisen äärirajoilla. Tänään todella toivon, että taideopiskelija, taiteilija, on rappiolla. Antaa itsensä levätä, leijua tyhjyydessä, jotta voi syntyä uutta inspiraatiota. Rakkaat opiskelijat, viettäkäämme tänään taiteilijaelämää Mellerin ja Morrissonin kanssa, nauttikaamme rappiosta, kevään tuomasta vapaudesta. Sen tuloksilla, inspiraatiolla ja joutilaisuuden lahjoittamalla energialla pelastetaan vielä ihmisiä, pelastetaan maailmoja.

Taideyliopiston ylioppilaskunta toivottaa rappiollista ja inspiroivaa vappua!